

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bernardini Scardaeonii Patauini Presbyteri de Castitate Libri Septem

Scardeone, Bernardino

Venetiis, 1542

Maximam fieri a parentibus iniuriam nothis, q[ue] infames sunt, & ab
haereditate exclusi cap. xxx

urn:nbn:de:hbz:466:1-30433

per se flagitium ipsum ab absterrendum satis non fuerit,
absterreat metus, & incōmodum imminētis calamitatis.

Maximam fieri a parentibus iniuriam nothis,
q̄ infames sunt, & ab h̄ereditate exclus
duntur. Cap. XXX.

DE his uero quid dicemus, qui legitima licet pro
le foecundi sint, non tamen ab alienis mulieribus
se abstinēt: seminantes ubi infeliciter tantū
modo pro fruge mortiferam cicutam, & perniciofa ziz
zania seu lolium sint messuri: Quid tu insane facis? Dra
conis (ut aiunt) dentes seminas: qui exorti immaniter in
tuam ipsius canicem, familiamq̄ grassentur. Tu labru
scam putas, ex qua lurida aconita, & pestifera postea ue
nena haurias. Perfes, & Iugurta utriq̄ de adulterio nati:
alter Macedonia: alter Numidia: exclusis legitimis h̄er
edibus, regnum sibi malis artibus usurpauerunt. Quo cir
ca & ipsi postmodum una cū familia regia inde expulsi,
translato in alios regno periere. Si tu quidem ex adu
lterio natos tollis, dedecus sane tibi paris nō mediocre, illis
uero insignem etiā contumeliam. Quippe qui tuam
ob culpam, q̄ sic nati sunt, infames sunt, & abiectissimi
omnium: ut pote & publici honoris, et patrimonii exper
tes: domo scilicet exclusi, & curia: pessimum utrunq̄ ma
lum, inopia, & dedecus. Quid q̄ multi etiā non ege
nt statem grauius, quā probra natalium, & conuitia cri
minosi partus ferant: usque adeo ut multo plures repe
riant, qui inopiae quantumlibet grauis notam, et uitii cu
tusius probum sibi obiici malint, quā natalium. Cuius
rei satis illustre exemplum, et scitu dignum pr̄buit Gu
lielmus Carraria: qui quum a Iacobino Carraria Pata
uinus tunc imperante per iurgium spurius appellatus alio
quando fuisset, adeo moleste tulit obiectam nataliū no
tam: ut indignationē eo probro conceptam, nō ualuerit

HH iii

DE PVDICITIA MATRIMONII.

nec ferre æquo animo, nec dissimulare diutius. Nam, q̄ primū ulciscendæ iniuriæ fuit sibi occasio data, patrum (erat. n. patris frater non pater, ut quidam falso scribunt) à mensa euocatum, tanquam secreti aliquid haberet, nihil tale suspicantem, gladio educto transfodit: & ueluti qui moriturus esset, uulnera ingeminans, nō euelli ab eo prius potuit, q̄ et ipse transfossus una cū principe exspirauerit. Amor ergo & gratia, quam ueri, & legitimi filii parentibus debent, quo ad turpiter genitos, odium est, & querela. Vnde Ecclesiastes. De patre, inquit, impio queruntur filii, quoniam propter illum sunt in opprobrio.

Eccle. 4 1.

Filios nothos male semper audire, & infensos semper esse nouercis. Cap. XXXI.

Quam molestum autem, & quam erumnosum sæpe fuerit parentibus suscepisse eiusmodi liberos: quamq̄ perniciosum legitimis filiis habuisse eiusmodi fratres, satis superq̄ satis, & antiquis, & quotidianis exemplis liquet: ut superfluum posset uideri, si hæc acutius indagemus: tædiosum autem, si copiosius referamus. Suspectos autem eos cuiuspiã improbitatis semper, & ubiq̄ reddunt nefarii, & impudici natales. Est enim hæc uulgo ab omnibus approbata sententia. Ex bonis bonos, ex malis malos gigni solere. Quo circa commoedus imperator. M. Antonini filius non ob aliud habitus est ex adulterio natus q̄ ob suam improbitatem, q̄ tam dissimilibus moribus degenerasset à patre. Nihil sane mirum, si ex bonis parentibus bonos, & si ex impudicis nasci quosq̄ uideamus liberos impudicos. Referimus ferè aut patrem, aut matrem, aut utrunq̄. Huc accedit, q̄ ii negligentius educantur, q̄ qui legitimo matrimonio generantur: ideo facile ad seruales mores deficiunt: nec nisi rari ad aliquod egregium attollunt animos. Solus Iepodreas apud Hebræos, Themistocles apud Græcos, & Io. Andreas illustrissimus pontificii iuris interpres pro cõpeditis apud Latinos referuntur, qui gesta rerum gloria, &